

ство на исти те си дѣхове, и отъ самаго Бога, комѣ то е
угодно всакоу изавленіе на-сынсвна та любовь.

Тяблиця 65.

Р А Й.

Сладокъ е тріангафилло, но има тѣрнѣ около себе: бла-
говоненъ, кріно, но расте по междѣ капинкѣте. Весела,
пролѣтъ та, но мало време трае: свѣтло, лѣто то, но зима
та довършѣва хѣбость та мѣ. Красна, дѣла та, но скоро
се загѣбѣва: дѣврѣ, живото, но погжата го, смѣрть та.

Есть едно мѣсто, дека то тріангафилли те са безъ тѣр-
нѣ: дека то цвѣгѣ та не са измѣшани сосѣзъ капины. Въ
него царѣва пролѣтъ бесконечна, и сѣме немерцающій свѣтъ.
Древо животное расте посредеъ него: рѣки на-сладость та
са тамо, и цвѣги, които никогда не повѣхнѣватъ. Тмы
(хилады хїлады) на-блаженни те дѣхове са тамо, и окрѣ-
жаватъ вождѣтъ престолѣ сосѣзъ всегдашна пѣснь.

Аггели те со златны те си рѣсли поатъ славесловїа непре-
станно, и Херѣвїми те лѣтатъ на крила огненни! -- Това
мѣсто е рай: то е мѣсто то на-крито са дѣври: и никое
зло не може да се всели тамо. И дови та жака не тре-
бѣва да пљува издѣтъ си по междѣ горлицы, нито издови-
тый ковъ свиначїй да израствѣва по междѣ сладки те цвѣ-
тове: подобно не требѣва никой отъ които праватъ
злото да влезне въ онова блаженное мѣсто.

Тамъ земля е любезна, защо то е земля Божїа, и исполне-
на е сосѣзъ много весели вещи. Но онова мѣсто е много подѣ-
бро. Тамо нема нито печали, нито болѣзни, нито въздыха-
нїа, нито неправды: тамо не ще веке да ни досажда зимна
та стѣдъ, нито ще да ны гори лѣтна та жѣга. У онова
мѣсто нема нито брани (дженкове) нито сварї (кавги), но
сичките обичатъ единъ други го сердечно.

Тяблиця 66.

Продолженїе.

Когато родители те или прїатели те ни умиратъ и пола-
гатсе въ стѣденїатъ грѣкъ, не видиме ги веке тѣка: но тамо
ще да ги обимеме (пригжрнемѣ) пакы, и ще да живееме за-
вдно, и никогашъ веке не ще да се раздѣлимѣ.

Тамо ще да се собереме со сички те благи мѣжи, за кои то
четеме тѣка въ священны те книги. Тамо ще да видиме